

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה לד.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה כל הנשרפין וכו'
 דלמא אתי איניש. קשה לי למאי
 נריך טעמא לזה כיון דמזותו
 צשרפה פשיטא דלא יקבר לבטל
 מזותו:

הגהות הגר"א

וְיָדִיד בֶּשֶׁק. וּפֹטֶר חֲמוּר לִקְנוֹן מִשְׁנֵי הַיָּדִיד וּמוֹקִים לָהּ כִּי יְהוּדֵיהֶּ: לִיבְטֹל בְּרוּבָא. דְּהָא קִתְנֵי שַׁעַר נִזִּיר יִחוּפְטֵר חֲמוּר בֶּשֶׁק בְּמִשְׁמַע מַעֲט מִמֶּנּוּ בְּבִגְד גְּדוּל שֶׁל הַיֶּתֶר. יֵאוּ וְאִי קִשְׁיָא הָא דְלִמְדֵי בְּמִנְיָ דְהָא (דף סא): בְּגֵד שֶׁאֵדָבּ בּוֹ כְּלָאִים הִ"ו לֹא יִמְכְּרוּ לְעוֹבֵד כּוֹכָבִי אֲמַאי אֲסוּר לִמְכּוֹר לְיִבְטֹל הַהוּא חוּט בְּרִזְבּוּי כִּי הֵיכִי דְלִמְדֵי הֵכָּה הָא לֹא פִירְכָּה הִיא דְבִכְלָאִים לֹא אֲמַר לִיבְטֹל בְּרוּבָא דְעִיקָר אֲסוּר כְּלָאִים לֹא אֲסָרָה מְדוּרָה אֲלֵא עַל יְדֵי תַעֲרֻבָתָא וְכִלְאִים מְתַרְגְּמִינִי. עִירֻבִין וְלֹא שִׁיךְ בְּזוּיָטוֹל: גְּלוּפּוּרָא. שַׁעֲשֵׂה מִן הָאִיּוֹר זֶרֶת אֲפּוֹר בֶּשֶׁק דְּחִשִּׁיב דְּמִיפָּה לִיָּה לְכוּלֵי שָׂק וְלֹא מִיבְטֹל: הָא מִנִּי. דְּהַשְׁמַרָא ס"ד דְּהֵיכִי מִתְּכַרְכְּרָא לֵאמֹר הָא דְלֹאֵל תִּתְּנוּמָה כִּי יְהוּדֵיהֶּ: אֲמַר לִיָּה קִשְׁיָא לֵן לְשׁוּפִינְהוּ. דְּאִפְשֵׁר בְּתַקְנָה וְלֹא מוֹקֻמָּה כִּי יְהוּדֵיהֶּ

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

(א) ז"ל ספק קודש הוא ספק חולין דספק חלב אכל ספק שומן הוא ואין בו וכו'.

ימיו נודע לו שלח חטא והשתא הוא חולין שנשחטו בעזרה אבל אם לא נודע לו יאכל כשאר אשמות
 ופר על הספק ולהניג מן היסוסים עד שיוודע לו אם ודאי חטא ויציא חטאת כדאמרין בכריתות בפי'
 הפילה י"ו ספק ולד ספק חטאת [ע"י יולדת מן] העוף היא כדכתיב [ויקרא יב] וכן יונה אף
 חיה י"ו נקטרת לא איכפת לן אי זריק דם על הספק ואינה נאכלת דשמא לא ולד היה וחולין היא וזו

אשם תלוי * ישרף רבי יהודה אומר יקבר^(א)
 (=) חטאת העוף הבאה על הספק^(ב) תשרף
 ר' יהודה אומר ישילנה לאמה וכל הנקברין
 לא ישרפו וכל הנשרפין לא יקברו ר' יהודה
 אומר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את
 הנקברין רשאי אמרו לו אינו מותר לשנות:
 גמ' * שער הנזיר יקבר רמי ליה טבי
 לרב נחמן תנן שער הנזיר יקבר ורמיניהו
 (א) אורג ימלא חסיט מצמר בכור * [בגד]
 ידלק הבגד המשער הנזיר ופטר חבור
 בשק ידלק השק א"ל^(ב) כאן בנזיר טמא כאן
 בנזיר טהור אמר ליה שנית נזיר אנוז פטר

יה ולא מדי אמר ליה מדי
 ששת כאן בשק כאן בשער
 בשק כאן בשער רבי אלעזר
 בסל שק ברובא אמר רב פפא
 מני ר' יהודה היא דאמר אם
 ישאי אמר ליה קא קשיא לן
 אמרינא אם אפשר לשלופינהו
 יצה להחמיר על עצמו לשרוף
 מר חמין בפסח ישרף סתם
 אלא שרפת: תרומה טמאה
 בקבורה: חטאת העוף כו':
 ספק יטילנה לאמה יומנתחה

שינויי נוסחאות

[illegible]

עולת העוף שנתמצה דמה
או יצאו מיד מעילה ומותרין
ש אפרן מותר והא תניא ^כ כל
ואפר הקדש לעולם אסור
ום דאשירה יש לה במילה
ת קתני מיהא אפר הקדש
ר דליקה בעצי הקדש מאליה
מעול דליפוק אפרן לחולין רב
ת הרשין תניא דלעולם אסור
מן שלא יפוך ^ע;

הדרך עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

בזמור ייח (כאן בטמא כאן בטהור) אלה ייח: דם הנדה ובשר המם. אע"פ דק"ל ומותר בהנאה ובשר המם מן הנקבצין (כלא). הכרס אפרן מותר לביצה בגדים: עצי אשה ואפר הקדש שניהן אסורין דאשריה יש לה ביטול ביד עובד כוכבים ר' ישמעאל (ע"י 33.) בגמ' עבודת כוכבים והנך דטעונין שריפה בלא שום מעילה וזה איננו אלא דמטעו ובעצי הקדש קאמר וזה דלמך בפי"ב דיומא (דף 74.) קאמר ולו. וכיון דטעון גמיה אסור בהנאה:

הדרך עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

[illegible]

תחולין הלכן אותו אפר הקדש לעולם אסור. והיינו טעמא דהמועל (אמר) חייב קרבן מעילה
 גניזה: כדתנא ושמו אצל המזבח יכול למימר ושם אצל המזבח אלא חד ושמו מיבעי ליה

ה לושמו בנחת שלא יפזר סליק:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]